

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van het Europees Parlement van 30 januari 2006 waarbij, enerzijds, aan verzoekster is meegedeeld dat zij zou worden overgeplaatst van het Italiaanse bureau van het Parlement, gevestigd te Rome, naar het directoraat-generaal Voorlichting, gevestigd te Brussel, en, anderzijds, haar overeenkomst van tijdelijk functionaris is verlengd tot 16 juli 2006, in plaats van tot 31 december 2009, zoals eerder door het Parlement was besloten;
- veroordeling van de verwerende partij tot betaling aan verzoekster van alle maandsalarissen, vermeerderd met vertragingsrente, verbonden aan verzoeksters functie van persvoorlichter te Rome, vanaf de datum waarop de verlenging van haar overeenkomst van tijdelijk functionaris had moeten ingaan, dat wil zeggen vanaf 1 januari 2006, tot 31 december 2009;
- veroordeling van de verwerende partij tot vergoeding van de materiële schade, welke op 240 414,42 EUR wordt geraamd, en de immateriële schade, welke 500 000 EUR bedraagt of welk ander hoger of lager bedrag het Gerecht gerechtvaardigd acht;
- verwijzing van de verwerende partij in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep voert verzoekster 7 middelen aan:

- het eerste is gebaseerd op schending van het beginsel van gewettigd vertrouwen, daar de administratie bij verzoekster zonder enige twijfel de verwachting heeft gewekt dat haar de functie van persvoorlichter bij het kantoor te Rome van het Parlement was toegewezen en dat haar overeenkomst tot 31 december 2009 zou worden verlengd;
- het tweede is gebaseerd op schending van wezenlijke vormvoorschriften wegens ontoereikende en tegenstrijdige motivering. Meer bepaald, de bewering dat verzoekster onvoldoende beroepsbekwaamheden zou bezitten wordt tegengesproken door rapporten die krachtens artikel 43 van het Statuut over haar zijn opgesteld;
- het derde betreft overschrijding van bevoegdheid wegens kennelijk onjuiste beoordeling van fundamentele omstandigheden en tegenstrijdigheid. Het besluit tot herplaatsing is niet gebaseerd op beroepsbekwaamheid of in het belang van de dienst, maar op het verlangen naar wraak van verzoeksters hiërarchieke meerdere;
- het vierde is gebaseerd op schending van de zorgplicht, daar het bestreden besluit zonder de nodige zorgvuldigheid is genomen en zonder rekening te houden met de belangen van de werknemer;

- het vijfde houdt verband met schending van de beginselen van evenredigheid en behoorlijk bestuur. Enerzijds is verzoekster op geen enkele wijze op de hoogte gesteld van de mogelijkheid dat zij op zo korte termijn kon worden overgeplaatst. Anderzijds zijn de aan de maatregel ten grondslag liggende feiten niet naar behoren onderzocht en zijn de statutaire bepalingen betreffende de verweten gedragingen niet in acht genomen;
- het zesde is gebaseerd op schending van de rechten van verdediging, in het bijzonder op het feit dat verweerder, ofschoon hij de mogelijkheid had verzoekster te horen, geen enkel gevolg heeft gegeven aan haar verklaringen noch de mogelijkheid van een gesprek tussen partijen heeft geboden;
- het zevende betreft schending van de in artikel 24 van het Statuut voorziene bijstandsplicht, op grond waarvan de administratie de ambtenaren ook moet beschermen wanneer de aanstichter van de in die bepaling genoemde feiten een andere ambtenaar is. Ofschoon verzoekster een begin van bewijs voor haar eigen stellingen heeft aangevoerd, heeft de administratie geen enkele passende maatregel getroffen.

Beroep ingesteld op 2 oktober 2006 — Di Bucci/ Commissie

(Zaak F-118/06)

(2006/C 294/133)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Vittorio Di Bucci (Brussel, België) (vertegenwoordiger: M. van der Woude, advocaat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- Nietigverklaring van de lijst van verdienstelijke ambtenaren en van de lijst van ambtenaren die in het jaar 2005 tot de rang A*12 zijn bevorderd, vastgesteld op grond van artikel 10, leden 3 en 4, van de algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 45 van het Statuut (DGE) en bekendgemaakt in Administratieve Mededelingen nr. 85-2005 van 23 november 2005 en, in elk geval, van het besluit om de naam van verzoeker niet op de lijst van bevorderden te plaatsen;

- voor zover nodig, nietigverklaring van alle handelingen die tot de vaststelling van dat besluit hebben geleid en met name de besluiten tot vaststelling van het aan verzoeker toe te kennen aantal punten;
- verwijzing van de verwerende partij in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, een bij de juridische dienst tewerkgesteld ambtenaar die steeds wat punten van verdienste (PM's) betreft binnen zijn rang en dienst één van de beste beoordelingen heeft gekregen, beroept zich allereerst op schending van artikel 45 van het Statuut alsmede van de DGE, die vereisen dat de verdienste het doorslaggevend criterium voor de toekenning van voorrangspunten van het directoraat-generaal (PPDG's) en voor bevordering is. Dat verzoeker niet is bevorderd, is in de eerste plaats het resultaat van onwettigheden die verzoeker in zijn beroepen F-98/05 ⁽¹⁾ en T-312/04 ⁽²⁾ reeds heeft betwist; in de tweede plaats van de criteria voor toewijzing van PPDG's binnen de juridische dienst, die voorrang geven aan de ambtenaren met de meeste anciënniteit in de rang, ongeacht hun verdiensten en, in de derde plaats, van bepaalde fouten bij de toewijzing van punten, met name door het bevorderingscomité, aan andere ambtenaren.

Voorts stelt verzoeker dat de bestreden handelingen ook in strijd zijn met de beginselen van gelijke behandeling en van het recht op ontwikkeling van loopbaan, dat zij een kennelijke beoordelingsfout bevatten en misbruik van bevoegdheid vormen. Bovendien bevatten zij meerdere procedure- of vormfouten.

Ten slotte stelt verzoeker dat de DGE onwettig zijn en wel om de volgende redenen:

- door geen rekening te houden met het niveau van de verantwoordelijkheden en het gebruik van verschillende talen bij de uitoefening van de werkzaamheden, zijn de DGE in strijd met artikel 45 van het Statuut in de nieuwe versie;
- door te bepalen dat bevordering plaatsvindt door de niet-gemotiveerde toewijzing van voorrangspunten, op voorstel van elk DG of van het bevorderingscomité, zijn de artikelen 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12 en 13 van de DGE met name in strijd met de artikelen 25, lid 2, en 45 van het Statuut;
- door aan elk DG een gelijk aantal punten per ambtenaar toe te kennen, zijn de artikelen 4 en 6 van de DGE in strijd met artikel 45 van het Statuut en met de beginselen van het recht op ontwikkeling van loopbaan en gelijke behandeling;
- door te voorzien in de toekenning van voorlopige voorrangspunten die voornamelijk zijn gebaseerd op de anciënniteit in de rang, zijn artikel 13, lid 2, van en bijlage II bij de DGE in strijd met artikel 45 van het Statuut;
- door te voorzien in de toekenning van voorrangspunten van het personeelscomité voor bepaalde extra, in het belang

van de instelling verrichte taken waarmee bij de toekenning van PM's en van PPDG's reeds rekening is gehouden, zijn artikel 9 van en bijlage I bij de DGE in strijd is met artikel 45 van het Statuut en met de beginselen van het recht op ontwikkeling van loopbaan en gelijke behandeling;

- door ambtenaren van directoraten-generaal of diensten met weinig personeel alsmede ambtenaren die in de kabinetten van de leden van de Commissie zijn tewerkgesteld gunstiger te behandelen, is artikel 6 van de DGE in strijd met artikel 45 van het Statuut en met de beginselen van het recht op ontwikkeling van loopbaan en gelijke behandeling.

⁽¹⁾ PB C 10 van 14.01.2006, blz. 24 (zaak aanvankelijk ingeschreven bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen onder nummer T-381/05 en bij beschikking van 15.12.2005 aan het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie overgedragen).

⁽²⁾ PB C 262 van 23.10.2004, blz. 45.

Beroep ingesteld op 9 oktober 2006 — Kerstens/Commissie

(Zaak F-119/06)

(2006/C 294/134)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Petrus J. F. Kerstens (Overijse, België) [vertegenwoordiger: C. Mourato, advocaat]

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van 8 december 2005 van het Directiecomité van het Bureau voor het beheer en de afwikkeling van de individuele rechten (PMO) houdende wijziging van het organigram van het PMO;
- nietigverklaring van het uitdrukkelijke besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag (TABG) van 6 juli 2006 houdende afwijzing van verzoekers klacht nr. R/167/06;
- de Commissie ertoe veroordelen aan verzoeker een schadevergoeding te betalen die *ex aequo et bono* wordt vastgesteld op 5 000 EUR;
- de Commissie van de Europese Gemeenschappen te verwijzen in de kosten.